

hvorledes det føres, og hvorledes dets Besætninger uddannes. Det bliver altsaa et Hovedspørgsmaal i enhver Marine ved Materiellets Anvendelse, om der er et tilstrækkeligt Antal erfarne og øvede Officerer, særlig til de mere betroede Poster. I længere Aarrækker ere vi her til Lands gaaede ud fra det System, at vi lode os nøie med i Fredstid at uddanne Officerer til de mere betroede Poster paa Skibene, idet vi satte vor Lid til, at man i Krigstid kunde besætte de mindre ansvarsfulde Stillinger omhørd med de Kræfter, man hentede fra Koffardimarinens. Om dette System kan man ikke sige Andet, end at det har gjort god Fyldest, og at det tidligere gjorde god Fyldest, laa i Sagens Natur. Vi maa jo erindre, at vor Koffardimarine var meget talrig, raadede over mange Skibe, især Skibe af Mellemstørrelse og mindre Skibe, hvilket jo førte til, at der bestandig indenfor Koffardimarinens fandtes et stort Antal dygtige Søfolk, der vare øvede i at indtage en kommanderende Stilling, saa at man havde Mange at vælge imellem. Disse Folk havde ikke en meget omfattende militær Uddannelse nødvendig for at kunne gjøre Fyldest i ringere Poster, da Skibene i deres Hovedtræk vare de samme til Koffardis som til Orlogs, da Sømandskundskab, Evnen til at tumle Seilskibene var et af de meget væsentlige Momenter i Officerernes Virksomhed, og da endelig det Krigsmateriel, de Vaaben, der anvendtes, var meget ensartet og meget simpelt i Konstruktionen. Man kunde derfor — hvad der ogsaa altid tidligere skete — lade sig nøie med under Krigsberedskabet at indkalde disse saakaldte Maanedslieutenanter og lade dem gjenngaa en forberedende Skole for derefter at kommandere dem omhørd i Skibene. Naar jeg sagde, at de gjorde god Fyldest, sagde jeg ikke mere end Sandheden; men jeg maa dog tilføie, at, var der nogen Svaghed hos dem, var det den, at de kun vare vant til at byde over smaa Besætninger, til at regjere med saa Folk, og det kunde for mange af dem falde lidt vanskeligt at tumle en større Besætning. Men ogsaa i den Retning kom de efterhaanden fremad og bleve flinke. Disse Forhold have imidlertid i meget høi Grad forandret sig, og at de Forudsætninger, hvorunder man tidligere virkede, ville glippe i en fremtidig Krig, kan med Bestemthed paa- staas. Der er nemlig gennem den nyere Tids Udvikling, som ærede Medlemmer vide, foregaaet en stor Forandring i Handelsmarinen. De talrige Skibe, de mange mindre eller smaa Skibe ere blevene afløste af et langt ringere Antal Dampere. Der er

altsaa en meget ringere Afgang end tidligere til kommanderende Stillinger i Koffardimarinens, og derigjennem er Tilgangen i Koffardimarinens bleven ringere, hvilket atter medfører, at man har langt færre Styrmande at vælge imellem end tidligere. Hertil kommer endvidere, at den særlige, den militære Uddannelse, man kunde bibringe dem ved Uddannelsesskoler under selve Krigsberedskabet, slaar langt fra til nu til Dags. Materiellet til Orlogs er i mange Henseender saare vidt forskjelligt fra Materiellet til Koffardis; Krigsberedskaberne, selv de ældre Krigsberedskaber, saasom Kanonerne, ere udviklede i en saadan Grad, ere blevene saa sammensatte i deres Konstruktion, at der kræves en langt fyldigere Forstole end før, og ved Siden af de ældre Kampmidler er der kommet andre Kampmidler til, alle byggede paa Nutidens store Teknik, hvilket medfører, at der skal længere Tids Uddannelse til. Forholdene have ogsaa ført det med sig, at det Kampberedskab, der før for Marinernes Bedkommende krævede længere Tid, idet Skibenes Tilfalding, den Gang Seilene spillede en stor Rolle, lagde Beslag paa mange Dage, ja, endog paa flere Uger, at dette Kampberedskab nu besjerges i nogle saa Dage, saaledes at enhver Sømagt arbejder sig op til at kunne rykke ud med sine vigtigste Skibe saa Dage efter Krigserklæringen. Der er altsaa ikke nu som før en forberedende Tid, hvori man kan give Reserveofficererne en forberedende militær Dannelse eller supplere den Uddannelse, de tidligere have faaet. Man staar altsaa overfor følgende Vanskeligheder: En ringere Mængde Kræfter at vælge imellem, en ringere Uddannelsesetid og langt større Forordringer end tidligere. Det er i Grunden heraf, at man i de senere Aar er gaaet over til allerede i Fredstid at give et vist Antal Koffardiofficerer denne supplerende militære Dannelse. Man gjør det saa flydigt, som Forholdene tillade det, og man har derigjennem opnaaet, at der i Haandbogen for Søværnet findes opført et ikke saa ringe Antal saakaldte Reserveofficerer. Men naar man vil gjøre Regning paa ved en Krigs Udbrud at kunne øse af denne Kilde, saa gjør man Regning uden Vært, hvad der

Rettelse.

Sp. 520 midtpaa: „Reichsgesetz §§ 13 og 21.“ læs: „Reichsgesetz af 1ste Juni 1870 §§ 13 og 21.“

2 Linier derunder: „1857“, læs: „1886“.